

ОДНОРІДНІ ПРИСУДКИ У ЗАГАЛЬНІЙ ТЕОРІЇ ПРО ПРЕДИКАТНІ СИНТАКСЕМИ

Дзядик Юрій Іванович
асистент кафедри сучасних мов
Університету Гани
а/с LG 207, м. Аккра, Гана

За формальною та семантичною складністю і роллю у реченні жоден член речення не може зрівнятися із присудком. Дія граматичних категорій присудка охоплює все речення у цілому й визначає його специфіку. Присудок входить до структурної схеми речення як його головний член, дає модально-часову характеристику носія предикативної ознаки, співвідноситься з предметом у семантико-синтаксичній структурі речення. Стаття присвячена аналізу особливостей однорідних присудків на рівні простого речення. Автором простежено еволюцію поглядів східноєвропейських та західноєвропейських лінгвістів на сутність присудка, загалом, та на речення з однорідними присудками, як дієслівними, так і іменними, зокрема. У роботі з'ясовано статус даних конструкцій у сучасних мовознавчих студіях. Західноєвропейські мовознавці розглядають однорідні члени, визначаючи або типологію речень, або відокремлюючи складні присудки від серійних дієслівних присудків. Вирішення проблеми присудків безпосередньо пов'язане із загальною проблемою членів речення, проблемою синтаксичного зв'язку між членами речення: присудок є тим членом речення, від якого залежними є найбільш значущі для структури речення другорядні члени (додаток, обставина). Присудок разом із залежними від нього другорядними членами речення утримують структуру речення в цілому і виражають основний зміст, закладений у реченні. Це є той необхідний структурний та інформаційно достатній мінімум, без якого речення як комунікативна одиниця не існує. Його можна назвати семантико-граматичним ядром чи семантико-граматичним мінімумом речення. Оскільки носієм предикативних категорій, що визначають сутність речення як предикативної одиниці, є присудок, маємо підстави вважати присудок конструюючим елементом речення. У статті розглянуто спільні й відмінні ознаки однорідних присудків, залежно від їх функціонування у художній жіночій прозі початку ХХІ століття. У процесі дослідження виявлено різновиди семантичних та синтаксичних відношень між синтаксемами однорідного ряду, встановлено закономірності функціонування однорідних синтаксем у структурі простого речення та їх зв'язок з граматичними маркерами.

Ключові слова: функційний підхід, семантико-граматична єдність, час, спосіб, класифікація.

Постановка проблеми в загальному вигляді та обґрунтування її актуальності. Дієслово-присудок вважають ядром речення, що визначає його структуру. З розвитком лінгвістичної науки на зміну вербоцентричному підходу приходять конструкційний підхід, тобто у центрі уваги постає не дієслово-присудок з його обов'язковими валентностями, а сама конструкція з семантико-синтаксичними відношеннями між членами речення. Прості речення, будучи ускладнені однорідними членами, особливо присудками, мають іншу структуру. Аналізувати однорідні присудки слід через призму загальної теорії про предикатні синтаксеми. У процесі багаторічних досліджень не було напрацьовано універсальної формули, яка б відповідала мовознавчим інтересам різних шкіл і напрямів. Тому й досі питання про присудок, загалом, та однорідні присудки, зокрема, залишається відкритим.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У синтаксичній науці значну увагу приділяють присудкові як текстотвірному елементу. Мовознавці підходять до феномена присудка з різних позицій. Західноєвропейські лінгвісти аналізують семантику присудків, показуючи як впливають

присудки на структуру речення [10], зосереджуються на копулятивних реченнях з наявними іменниковими і дієслівними фразами, які співіснують у реченні [18]. Утворення присудків розглядається з позицій морфології та синтаксису [20]. Семантичні і морфологічні питання вирішуються одночасно з синтаксичними аспектами у світлі сучасних лінгвістичних підходів [21]. Складні присудки постали проблемою у лінгвістичній науці, особливо при розмежуванні лексики, морфології і синтаксису. Маловивчені ковербальні форми конкурують з серійними дієслівними конструкціями [12]. Деякі мовознавці розглядають складні присудки як один присудок [9], інші підходять з протилежних позицій до сутності присудка і визначають типи складних присудків, а феномен вторинних присудків доповнює дослідження [19]. Синтаксисти розглядають однорідні члени речення як редуковані форми дієслова [24], звертаючи основну увагу на граматичні функції [17], сурядний зв'язок [11], сурядні конструкції, у яких наступний елемент залежний від попереднього [25].

У сучасних мовознавчих студіях однорідні присудки розглядають як такі члени речення, що незалежні один від одного граматично, але

однаково відносяться до третього члена речення; тобто однорідні члени сурядні між собою і водночас підпорядковують собі третій член, або ж самі граматично залежать від певного члена речення, виконуючи одну і ту ж синтаксичну та/або семантичну функцію.

Формулювання мети і завдань статті. Головною метою цієї роботи є аналіз присудків на основі теоретичного підґрунтя та дослідження однорідних присудків як різновиду присудків у текстах сучасної англійської мови художнього стилю, що передбачає виконання таких **завдань**: розкрити сутність функціонування однорідних присудків у тексті, а також виокремити, описати та проілюструвати семантико-синтаксичні відношення між синтаксемами в однорідному ряді. Матеріалом дослідження слугували тексти художнього стилю британських письменниць Д. Аллен (D. Allen), П. Вінченці (P. Vincenzi), Дж. Грін (J. Green), Д. Кумсон (D. Koomson), Дж. Фулerton (J. Fullerton).

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасній лінгвістиці функційний підхід до вивчення граматики досить поширений. З огляду на нові тенденції у синтаксичній науці дослідниками робляться спроби створити єдину класифікацію типів присудка. В історії синтаксичної думки існують паралельно два види виділення типів присудка: дієслівний або номінативний. Дієслово найбільш пристосоване виконувати функцію присудка, воно виражає зовнішньо-синтаксичні значення речення (час, спосіб), синтаксичний зв'язок з підметом. Простий дієслівний присудок виступає у формі теперішнього, минулого та майбутнього часів, а також у формах наказового, дійсного та умовного способів. Присудок, виражений інфінітивом дієслова недоконаного виду вказує на раптовий початок тривалої дії у плані минулого та на її інтенсивність.

Складні присудкові структури становлять собою семантико-граматичну єдність. Залежно від морфологічних засобів, яким передається лексичне значення присудка, розрізняють дієслівний складений та іменний присудки. Присудкові комплекси утворюються сполученням повнозначної частини мови з дієсловами-зв'язками або модальними предикативними словами.

Особове дієслово у складі дієслівного складеного присудка з семантичного погляду є неповним. Тому необхідно вживати інше дієслово для розкриття основного змісту; функцію такого дієслова виконує інфінітив, що називає конкретну дію. Допоміжні модальні дієслова виконують зв'язки і вказують на зовнішньо-синтаксичні категорії часу і способу, модифікують значення складеного присудка в цілому, виражаючи лексично модальні відтінки можливості, неможливості, необхідності тощо. Позицію дієслівного присудка займають предикатні синтаксеми, які додають до предикативної ознаки певний відтінок: фазовий, суб'єктивно-модальний:

*Because Marcus's anger scares her [Holly]. **Has always scared** her. It is why she has never confronted him before. His temper is not something she sees often, but when it emerges it is explosive. He **shouts and stamps**, much like a little boy, and he **can be both cutting and cruel** [14, 282].*

Речення перериваються. Наявна синкретична модель підкреслює вплив крику Маркуса на внутрішній стан його дружини Голлі. Це крик, який не лише лякає її, цей крик *завжди* її лякав. Письменниця описує чоловіка, вживаючи однорідні конструкції змішаного типу: дієслівні форми та прикметник. Сполучник підсилює розповідь.

Подвійний присудок, наявний в ілюстративному матеріалі, складається з двох повнозначних слів: дієслів переважно із значенням руху, діяльності або стану, прикметників і дієприкметників [2, 81]:

Kate shut the door and stood frozen [13, 9].

Дієслово як носій ознак вступає у зв'язок з підметом як предметом реальної дійсності [22] і удвох вони передають думку і формують синтаксичний центр речення [3]. Предикати вимагають суб'єктів, а правило предикації задає ідентичні індекси предикатові та суб'єктові. Предикат може бути максимальною проекцією лексичної категорії, якщо явище облігаторного контролю підводиться під цей процес. У такий спосіб встановлюються відношення між суб'єктом/предикатом [15]. Беручи до уваги інформаційну цінність дієслів і їх значення в передачі динамічних характеристик предмету, доцільно визначити, яку функцію вони виконують в однорідних рядах. Якщо дієслово вживається в переносному значенні, то формальний зв'язок з потенційним підметом встановити легко; якщо ж дієслово вживається у переносному значенні, то потенційний підмет виявити важче, не за формальними показниками, а за змістом [4, 64–65]:

*In response, Summer **threw herself** onto her knees, **started gathering up** her toys, clinging to all she could in one arm, while trying to right the drawer nearest to her. Once it was upright, she threw stuff into it. She moved at lightning speed, her eye mask wobbling on her head as she worked, her face a picture of anxiety. She **scooped and threw and tidied** with a fervent energy that was exhausting to watch. Within the predicted eight minutes the floor was clear and Summer was out of breath. She clambered onto her feet, her eye mask askew on her head, her face taken over by a grin [16, 91].*

Коли підмет безпосередньо знаходиться біля присудка, то проблема виявлення суб'єкта зникає. Підмет присутній у кожному наступному реченні, а однорідні дієслівні присудки поширюють і збагачують конструкцію. Повторюваність сполучника *and*, відсутність пунктуаційного знаку робить розповідь динамічною. У ролі присудка виступають різні за семантикою синтаксичні елементи, що означають: дію-процес; якісну ознаку предмета; предмет. У граматичній системі мови

для вираження присудкової функції наявні спеціалізовані засоби.

Крім морфологічних ознак, присудок може мати інтонаційні ознаки, які виявляються в усному мовленні [5, 154; 6]. Часто є спроби наділити дієслово категоріями речення. Те, що ми для зручності називаємо реченням, є або єдиним дієсловом, або дієсловом, що супроводжується одним чи більше підметами [7, 117]. Природа дієслова визначає, що собою становитиме решта частина речення, зокрема, які іменники/ займенники супроводжуватимуть дане дієслово, яке відношення до нього матимуть ці іменники/ займенники та як вони будуть визначатися у семантичному відношенні.

Речення слугує не тільки цілям передачі думки; у ньому обов'язково присутня модальність, оскільки модальність – це душа речення; як і думка, вона формується в основному у результаті активної операції суб'єкта. Але модальність вторинна у процесі актуалізації, яка перетворює позалінгвістичне явище-поняття в член речення. Для того, щоб поняття могло стати членом речення, його потрібно актуалізувати [1, 87]. Присудок вказує на модально-часову характеристику носія предикативної ознаки, перебуває у двобічному зв'язку з підметом і виражається спеціалізованими для присудкової функції дієслівними формами.

У широкому висвітленні присудок має наступні диференційні семантичні та формальні ознаки: входить до структурної схеми речення як його головний член; дає модально-часову характеристику; співвідноситься з предметом у семантико-синтаксичній структурі речення; перебуває у предикативному зв'язку з підметом; поєднується з підметом способом предикативного зв'язку – координацією; займає типову позицію після підмета. З-поміж цих ознак найважливішою виступає модально-часова характеристика предмета. Модально-часовий план полягає у тому, що ознака предмета думки може бути подана як дійсна, можлива чи бажана (ефект підсилюється при наявності однорідних присудків):

*Gerald smiled as he saw the tears again welling up in Alice's eyes before she **turned and hurried** from the room. He'd always had her down as a fighter; something must have laid her spirits low. Perhaps it was the Christmas period. Everyone missed departed loved ones at Christmas and New Year ...* [8, 196].

Грамматичний маркер *then* виділяється пунктуаційним знаком, перша частина дії завершена, логічна пауза відділяє її від другої частини речення. У наступному реченні повтор підмета створює семантичну однорідність, підкреслюючи роль суб'єкта, і відокремлює кожну наступну частину речення від попередньої частини, змушуючи читача зосередитися на кожній окремій дії:

*She [Alice] **kissed** Nancy's forehead, **then left** the room and **went** downstairs. She was fed up with lying, especially for her brother. **He** didn't love Nancy, he never had done, **and he** would never be satisfied with life. Well, there was only one thing to do and that was*

to get along without him. Somehow they'd get by – who needed a man anyway? [8, 288].

У даному фрагменті немає пунктуаційного маркера, який би відділяв частини речення. Тому читача поглинає потік дій, які змінюють одна одну миттєво. Структура речення набуває іншої синтаксичної форми та семантичного відтінку:

*Freddie dealt his daughter a glancing blow with the back of his hand. She landed on the floor in a heap. He then turned back to Kate, who'd curled herself into a ball. He **kicked** her **then dragged** her up by her hair and **punched** her again. She **staggered** but **shook** her head to clear the ringing in her ears as she tried to stand. Somehow she grabbed the poker from the hearth and as Freddie lunged at her again she smashed it down on his forearm. He **shrieked** and **clutched** his arm* [13, 206].

У процесі дослідження надібуємо різні семантичні та синтаксичні відношення між синтаксемами однорідного ряду, простежуємо закономірності функціонування однорідних синтаксем у структурі простого речення:

*Jonathan's hand found Kate's under the table. She **looked up** at him and **smiled** as she remembered how miserable she had been only twelve short months ago. Now against all the odds, she was sitting in the midst of her family with Jonathan, the man she loved, beside her. She **had been taught** some hard lessons and **lived through** tough times on her way to happiness. And she wasn't foolish enough to think that life would always be smooth sailing but whatever the future held she knew she would always have Jonathan* [13, 294].

Поєднання у складі речення з однорідними присудками кількох предикативних центрів роблять це речення придатним для вираження індивідуальних ліній. Дії в структурі речення послідовні. Ступінь динамізму розповіді максимального високий, незважаючи на те, що кожен однорідний предикат поширений власними другорядними членами:

*I **mumbled**, 'Thank you,' **got up**, **turned off** my computer, **dropped** my mobile and diary into my bag, **picked up** my coat and **left** without another word being said between us* [16, 292].

У художніх текстах спостерігаємо спільні та відмінні ознаки однорідних присудків:

*Kyle and the kids didn't know about my suspension. I **left** extra early every morning and **came back** very late every night. During the day I **took** a train to central London, **walked** around, **sat** in the library near Leicester Square and **read** books and newspapers. One day I **caught** the tube out to west London and **walked** past the house where I grew up. None of my family had lived there in years, but I'd wanted to see it now I was back in England. Another day I went to the flat in north London where I'd lived when I returned to London from university in Leeds. Visiting them was a way of reminding myself where I'd come from. How far I'd come. How far I'd gone just to come back [16, 293–294].*

Фрагмент складається з дієслівних присудків. Речення ускладнені дво- та багатоконпонентним рядом однорідних синтаксем. Сурядні сполучники додають інтенсивності дії. У синкретичній моделі вкінці фрагменту підмет та обставина повторюються, створюючи фразову однорідність. Відмінні ознаки однорідних членів можуть проявлятися у різнофункційних членах речення:

*She [Alice] was both **anxious** and yet at the same time **dreading** his return [8, 20].*

*'Tell us all about Anna. 'Saffron raises an eyebrow. **'Swedish, thirty-nine, gorgeous. Also highly tolerant, given she puts up with me. As you know, founder of fashionista.uk.net...**' [14, 2].*

*Jillie was very **clever**, and not conventionally **pretty**, but extremely **attractive, tall and very slim, with long straight brown hair and green eyes** [23, 76].*

У художньому тексті речення з допоміжним дієсловом *to be*, яке у структурі речення делексикується, є досить поширеними серед однорідних присудків:

*'You look fantastic, that's what. You look like you've lost about a stone since I last saw you, which was, what, about two weeks ago? And you're all **glowy and gorgeous**. What are you doing? Hang on, let me guess ... Pilates? No, it's probably Bikram yoga or something and GI diet ... am I right?' [14, 173].*

Проблема присудків пов'язана із загальною проблемою синтаксичного зв'язку між членами

речення. Від присудка, який становить семантико-граматичне ядро речення, залежать другорядні члени, разом із якими утримується структура речення в цілому.

Висновки та перспективи подальших досліджень. У сучасному мовознавстві активно вивчається питання про сутність присудка. Детальний аналіз присудків, особливо коли мова йде про функціонування однорідних присудків на рівні художнього тексту – це проблема, яка стала актуальною в лінгвістиці. Отже, у нашому дослідженні було з'ясовано, що однорідні присудки впливають на структуру речення, визначають його тип. За формальною і семантичною ознаками, впливом на решта членів речення, його текстотвірною функцією жоден член речення не може зрівнятися з присудком. Простий дієслівний присудок превалює у художній жіночій прозі початку ХХІ століття. Вживання письменницями складних і довгих речень вимагає використання складних дієслівних присудків з модальним допоміжним компонентом. Складені іменні присудки у тексті створюють яскраві образи, передають емоційно-експресивний колорит, урізноманітнюють стилістику.

У перспективі подальшого дослідження видається необхідним вивчити глибинну структуру речень з однорідними присудками та їх стилістичне використання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Балли Ш. Общая лингвистика и вопросы французского языка. М.: Изд-во иностранной литературы, 1955. 416 с.
2. Вихованець І. Р. Граматика української мови. Синтаксис: Підручник. К.: Либідь, 1993. 368 с.
3. Горяний В. Д. Вивчення синтаксису простого речення в школі / В. Д. Горяний, Н. В. Чернієнко. Х.: Основа, 2004. 112 с.
4. Махачашвілі Р. К. Лінгвофілософські параметри інновацій англійської мови у сфері новітніх технологій. Запоріжжя, 2005. 122 с.
5. Сучасна українська літературна мова: синтаксис / за заг. ред. акад. І. К. Білодіда. К.: Наук. думка, 1972. 516 с.
6. Сучасна українська літературна мова: стилістика / за заг. ред. акад. І. К. Білодіда. К.: Наук. думка, 1973. 588 с.
7. Чейф У. Л. Значение и структура языка. Пер. с англ. Изд. 3. URSS, 2009. 424 с.
8. Allen D. For the Sake of Her Family. Pan Books, 2012. 388 p.
9. Approaches to Complex Predicates. Edited by Léa Nash and Pollet Samvelian. Brill, 2015. 296 p.
10. Arsenijević B., Gehrke B., Marín R. Studies in the Composition and Decomposition of Event Predicates. Studies in Linguistics and Philosophy. Springer, 2013. 252 p.
11. Brown K., Miller J. A Critical Account of English Sentence. Grammar, Meaning, Text. Edinburgh University Press, 2016. 307 p.
12. Complex Predicates: Cross-linguistic Perspectives on Event Structure. Edited by Mengistu Amberber, Brett Baker, Mark Harvey. Cambridge University Press, 2010. 336 p.
13. Fullerton J. Hold on to Hope. Orion, 2012. 296 p.
14. Green J. Second Chance. Penguin Books, 2007. 448 p. + 8 p.
15. Hornstein, N., Lightfoot, D. Predication and Pro. Language. Vol. 63. No. 1. 1987. P. 23–52.
16. Koomson D. Marshmallows for Breakfast. Sphere, 2007. 440 p.
17. Miller J. A Critical Introduction to Syntax. Continuum International Publishing Group, 2011. 288 p.
18. Moro A. The Raising of Predicates. Predicative Noun Phrases and the Theory of Clause Structure. Cambridge University Press, 2006. 332 p.
19. Müller S. Complex Predicates: Verbal Complexes, Resultative Constructions, and Particle Verbs in German. Studies in Constraint-Based Lexicalism No 13. Stanford: CSLI Publications, 2002. 468 p.
20. Nuger J. Building Predicates: The View from Palauan. Studies in Natural Language and Linguistic Theory. Springer, 2016. 330 p.

21. Possessors, Predicates and Movement in the Determiner Phrase. Edited by Artemis Alexiadou, Chris Wilder. John Benjamins Publishing Company, 1998. 388 p.
22. Rothstein S. Predicates and their Subjects. Studies in Linguistics and Philosophy. Kluwer Academic Publishers. Springer, 2008. 372 p.
23. Vincenzi P. A Question of Trust. Headline Publishing Group, 2017. 598 p.
24. Wekker H., Haegeman L. A Modern Course in English Syntax. Routledge, 1996. 105 p.
25. Zhang N. N. Coordination in Syntax. Cambridge University Press, 2009. 295 p.

REFERENCES

1. Bally, Ch. (1955). *Obshchaya lingvistika i voprosy frantsuzskogo yazyka* [Course in General linguistics and French]. M.: Izd-vo inostrannoy literatury [in Russian].
2. Vykhovanets, I. R. (1993). *Hramatyka ukrainskoi movy. Syntaksys: Pidruchnyk* [Grammar of the Ukrainian language. Syntax: Textbook]. K.: Lybid [in Ukrainian].
3. Horianyi, V. D. (2004). *Vyvchennia syntaksysu prostoho rechennia v shkoli*
4. [Syntax of a simple sentence at school]. Kh.: Osnova [in Ukrainian].
5. Makhachashvili, R. K. (2005). *Linhvofilosofski parametry innovatsii anhliiskoi movy u sferi novitnikh tekhnolohii* [Lingual and philosophical parameters of innovations of the English language in the sphere of modern technologies]. Zaporizhzhia [in Ukrainian].
6. *Suchasna ukrainska literaturna mova: syntaksys*. Bilodid, I. K. (Ed.). (1972). *Suchasna ukrainska literaturna mova: syntaksys* [Modern Ukrainian: Syntax]. K.: Nauk. dumka [in Ukrainian].
7. *Suchasna ukrainska literaturna mova: stylistyka*. Bilodid, I. K. (Ed.). (1973). *Suchasna ukrainska literaturna mova: stylistyka* [Modern Ukrainian: Stylistics]. K.: Nauk. dumka [in Ukrainian].
8. Chafe, W. (2009). *Znachenie i struktura yazyka* [Meaning and the structure of language]. Per. s angl. Izd. 3. URSS [in Russian].
9. Allen, D. (2012). *For the Sake of Her Family*. Pan Books.
10. *Approaches to Complex Predicates*.
11. Nash, L., Samvelian, P. (Ed.). (2015). *Approaches to Complex Predicates*. Brill.
12. Arsenijević, B., Gehrke, B., Marín, R. (2013). *Studies in the Composition and Decomposition of Event Predicates*. Studies in Linguistics and Philosophy. Springer.
13. Brown K., Miller J. (2016). *A Critical Account of English Sentence. Grammar, Meaning, Text*. Edinburgh University Press.
14. *Complex Predicates: Cross-linguistic Perspectives on Event Structure*. Amberber, M., Baker, B., Harvey, M. (Ed.). (2010). *Complex Predicates: Cross-linguistic Perspectives on Event Structure*. Cambridge University Press.
15. Fullerton, J. (2012). *Hold on to Hope*. Orion.
16. Green, J. (2007). *Second Chance*. Penguin Books.
17. Hornstein, N., Lightfoot, D. (1987). *Predication and Pro*. Language. Vol. 63. No. 1.
18. Koomson, D. (2007). *Marshmallows for Breakfast*. Sphere.
19. Miller, J. (2011). *A Critical Introduction to Syntax*. Continuum International Publishing Group.
20. Moro, A. (2006). *The Raising of Predicates. Predicative Noun Phrases and the Theory of Clause Structure*. Cambridge University Press.
21. Müller, S. (2002). *Complex Predicates: Verbal Complexes, Resultative Constructions, and Particle Verbs in German*. Studies in Constraint-Based Lexicalism No 13. Stanford: CSLI Publications.
22. Nüger, J. (2016). *Building Predicates: The View from Palauan*. Studies in Natural Language and Linguistic Theory. Springer.
23. Possessors, Predicates and Movement in the Determiner Phrase.
24. Alexiadou, A., Wilder, Ch. (Ed.). (1998). *Possessors, Predicates and Movement in the Determiner Phrase*. John Benjamins Publishing Company.
25. Rothstein, S. (2008). *Predicates and their Subjects*. Studies in Linguistics and Philosophy. Kluwer Academic Publishers. Springer.
26. Vincenzi, P. (2017). *A Question of Trust*. Headline Publishing Group.
27. Wekker, H., Haegeman, L. (1996). *A Modern Course in English Syntax*. Routledge.
28. Zhang, N. N. (2009). *Coordination in Syntax*. Cambridge University Press.

HOMOGENEOUS PREDICATES IN THE GENERAL SYNTACTIC THEORY

Dzyadyk Yuriy Ivanovych

Assistant Lecturer at the Department of Modern Languages

University of Ghana

P.O. Box LG 207, Accra, Ghana

In terms of formal, semantic complexity and role in a sentence, no part of the sentence can compete with the predicate. The functioning of grammatical categories of the predicate covers the whole sentence and determines its specificity. The predicate is included in the structural scheme of the sentence as its principal part; it adds the modal and temporal characteristics to the predicative feature, correlates with the subject in the semantic and syntactic structure of the sentence. The article deals with the analysis of the features of homogeneous predicates in a simple sentence. The author describes evolution of the views of Eastern European and Western European linguists concerning the predicate, in general, and sentences with homogeneous predicates, both verbal and nominal, in particular. In the article, the status of these structures in modern linguistic studies is discussed. Western European linguists concentrate either on a typology of sentences, or separate complex predicates from serial verbal predicates in the study of homogeneous parts of sentence. The solution to the predicate problem is directly related to the general problem of the parts of sentence, the problem of syntactic connection between parts of sentence. The predicate is considered to be a part of sentence on which the secondary parts of sentence as the most significant elements of the sentence structure are dependent (object, adverbial modifier). Both predicate and dependent on it secondary parts of a sentence help the sentence to function and express the main meaning contained in it. This is the necessary structural and informational sufficient minimum, without which the sentence as a communicative unit does not exist. It can be defined as the semantic and grammatical nucleus or the semantic and grammatical minimum of a sentence. Since the predicate determines predicative categories of a sentence, it can be considered a constituent element of the sentence. The article also deals with the common and distinctive features of homogeneous predicates, depending on their functioning in the women's novels of the early XXI century. In the course of the research, varieties of semantic and syntactic relations between homogeneous predicates were highlighted; patterns of functioning of homogeneous predicates in the structure of a simple sentence and their connection with grammatical markers were established.

Key words: *functional approach, semantic and grammatical unity, tense, aspect, classification.*